

Projektbeskrivelse:

heavy body, heavenly body af Monia Sander Haj-Mohamed på Overgaden

Soloudstillingen, ”heavy body, heavenly body”, på Overgaden d. 10. juni-31.juli 2022 består af 50 kuglepenstegninger håndtegnet forskellige steder i Europa og Tunesien samt en tekstbaseret performance, der reflekterer over tegningernes betydning som tilbagevendende mønstre gennem mit liv fra tidlig barndom og de snørklede, labyrintiske linjer som modsvar til kolonialismens lineære logik - både hvad angår tid og opdelinger af rum.

Tegningerne er alle håndtegnet med kuglepen på papir, hvoraf en stor del er i formatet 100 x 70 cm. De viser en række abstrakte, organiske figurer, som fremkommer ved at en uafbrudt linje udfylder papirets flade før den møder sig selv og danner en cirkelslutning. De er meditationer over tid og rum, og over det uafgrænsede overfor det afgrænsede. De største har taget op til 16 timer i træk at tegne.

Hver tegning indeholder én linje, der udgør én figur og er et eksempel på et liv – en vandring gennem tilværelsen og en tilværelses aftryk efter livet. I lyset af mit eget ophav: en københavnsk mor og en far fra den nordafrikanske Amazigh-slægt bliver tegningerne ligeledes refleksioner over et kulturelt tredje tilhørsforhold, der befinder sig mellem linjerne.

Samtidigt med at tegningerne er upersonlige, idet de består af et selvtilstrækkeligt og afsluttet mønster, er eksistensen af dem nødvendig for mig personligt. Jeg har tegnet mønstret som barn, og har genoptaget det i forbindelse med mit studie på Det Kongelige Danske Kunstakademis billedkunstskoler. I udstillingen vil en tegning fra min tidlige barndom derfor markere udstillingens begyndelse.

Indramning og ophængning

På første sal af Overgaden, hvor udstillingen finder sted, vil vinduerne være afdækket for at gøre plads til de mange tegninger. Ophængningen vil spejle tegningernes cirkulære logik, hvor start og slutpunkt er det samme. Den ene vej vil beskueren møde tegningerne i kronologisk rækkefølge fra den tidligst tegnede, den anden vej fra den senest tegnede. Beskueren vil altså kunne gå forlæns eller baglæns i tilblivelsestid.

Nogle af tegningerne vil være indrammet i bæredygtigt oliventræ. Disse rammer vil være rundede - håndskåret efter træets krøllede årer, som vil gå i dialog med tegningernes krøllede linjer. Andre vil være indrammet i nordisk, bæredygtigt egetræ, bearbejdet af billedkunstner og snedker Gilbert Gordon. Indramningen vil således danne bro mellem Nordeuropa og Nordafrika – de to steder jeg har rødder.

I udstillingens ene ende vil en kurvet bæk i oliven- og egetræ gøre det muligt for gangbesværede at dvæle ved tegningerne. I den anden ende vil stole i samme materiale udgøre hvilestationer og opstilles i en cirkel, når performance *Break* opføres.

Performance

De seneste fem år har jeg udforsket hvilket potentiale, der ligger i at skrive åbne manuskripter, som publikum selv læser op. Herigennem undersøger jeg forholdet mellem autoritet og agens og forsøger at skabe rum for, at narrativer og roller kan synliggøres og genforhandles – især i spørgsmål om socioøkonomiske inklusions- og eksklusionsmekanismer relateret til EU's grænse og migration.

Dette arbejde har især været forankret i performancen *Break*, som er et manuskript, der konstant omskrives, i takt med de refleksioner det fører med sig. Det har tidligere været opført i andre versioner, bl.a. på Den Danske Scenekunsthøjskole og i Charlottenborg kunsthøjskole.

Ligesom tegningerne har *Break* en cirkulær dramaturgi. Helt konkret sidder publikum i en cirkel med hvert sit manuskript sammen med en performer, der gennem hele performancen forbliver tavs. Manuskriptet er situeret som en autofiktiv samtale mellem x antal tilskuere, der er frustrerede over den passive performer, og som gennem frustrationen indtager forskellige stemmer og positioner relateret til tematikken.

Når udstillingen på Overgaden åbner, vil jeg have afsluttet et arbejde i teaterrummet som kunstnerisk ensembleleder for en teatersæson på Teater Momentum, hvor nogle af de samme spørgsmål vil være behandlet. Det vil være væsentligt at tage erfaringerne fra dette rum med tilbage til udstillingsrummet og lade teater og performance mødes i en videre bearbejdning af *Break*. Op til dette ønsker jeg at inddrage flere stemmer i omskrivningsprocessen.

Bilag:

